

Αγαπητή σύνταξη.

Επιτρέψατέ μου αυτή τη φορά να απευθυνθώ στο φίλο και πατριωτάκι εκπαιδευτικό κ. Μητρόπουλο που εστάλη εδώ να ταράξει τα ύδατα και να μας πει ότι το κρυφό σχολειό ήταν μύθος. Ο πατέρας μου κ. Μητρόπουλε έλεγε ότι ουδείς μικρότερος του Ιατρού αν δεν υπήρχαν οι διδάσκαλοι. Αυτό νομίζω θα το ξέρεις και είναι γνωστό σε όλους τους Έλληνες κ. Μητρόπουλε.

Σε έστειλαν εδώ για να μας καθοδηγήσεις και να μας μιλήσεις για τον Δεκέμβριο του 1944 τότε που τα συντρόφια σου κτύπησαν την Αθήνα για να καταλάβουν την εξουσία και να μας θάψουν όλους ζωντανούς όπως έκαναν στο Περιστέρι - στην Ούλεν - στο Φενεό - στο Μελιγαλά - στη Στιμάγκα και στις επιθέσεις κατά του Ζέρβα και των πολλών άλλων ανταρτικών εθνικών ομάδων που είχαν αναπτυχθεί τότε σε όλη την Ελλάδα.

Ενώ τότε εσύ κ. Μητρόπουλε δεν είχες γεννηθεί πως τα ξέρεις αυτά; Σου τα έμαθε το κόμμα σου ή τα διάβασες σε βιβλία αριστερών συγγραφέων; Αυτά σε μάθανε στην Παιδαγωγική Ακαδημία που φοίτησες;

Εμείς δεν τα διαβάσαμε μόνο αλλά ζήσαμε την φρίκη του πολέμου από την εποχή του Αλβανικού πο-

λέμου μέχρι το τέλος του Συμμοριτοπόλεμου, έτσι τον έλεγαν τότε. Τώρα τον βάφτισαν εμφύλιο. Πώς ήταν εμφύλιος αφού ήταν μαζί Ρώσσοι, Βούλγαροι, Γιουγκοσλάβοι. Γιατί ξεχνάτε κ. Μητρόπουλε τον Συνταγματάρχη Ψαρρό, το χωριό Ληά στην Ήπειρο, το Βίτσι, το

στές για τους Κομμουνιστές και οι νομιμόφρονες οι εθνικόφρονες, οι άνθρωποι που έπαθαν όλα αυτά τα χρόνια της τετραπλής κατοχής ξέχασαν ή έγιναν συνοδοιπόροι.

Κυβερνητικοί στο Δεκεμβριανό κίνημα.

θνικών Ομάδων και εναντίον του Ζέρβα και του ελληνικού λαού. Ο Τάκης Λαζαρίδης δικός σας είναι, γράφει στο βιβλίο του "ευτυχώς ηττηθήκαμε συντρόφοι". Τί έγιναν κ. Μητρόπουλε οι εθνικές Ανταρτικές ομάδες που είχαν δημιουργηθεί σε όλη την Ελλάδα; Όλους τους θεωρούσατε αντιδραστικούς γιατί πιστεύατε ότι πήγαιναν ενάντια στους σκοπούς του ΚΚΕ, τους πιάνατε, τους πηγαίνατε στο βουνό ή σε κάποιο ρέμα και δεν ξαναγύρι-

ζαν στο σπίτι τους. Τώρα τί περιμένετε κ. Μητρόπουλε αφού ο Πατερούλης σας πέθανε και τέλειωσε και τον Ζαχαριάδη και η Ρωσσία και οι άλλες Κομμουνιστικές χώρες άλλαξαν καθεστώς;

Σας εύχομαι με το καλό να γυρίσετε στην Πατρίδα και αλίμονο στα παιδάκια που θα φοιτήσουν στο σχολείο που θα είστε δάσκαλος.

**Ευχαριστώ δια την φιλοξενία
Δημ. Μπουρνέλης
Σύδνεϋ**

Ανοιχτή επιστολή στον εκπαιδευτικό κ. Μητρόπουλο

Γράμμο, τη Μουργκάνα. Γιατί στήσατε στη Λαμία άγαλμα του σφαγέα του ελληνικού λαού;

Συγκεκριμένα για το Δεκεμβριανό κίνημα θα σου αναφέρω έναν απολογισμό που έχω στο αρχείο μου και σε παρακαλώ μην ξύνεις πληγές, εδώ σε έστειλαν για άλλους λόγους και όχι για να μας κάνεις καθοδήγηση κ. Μητρόπουλε. Άντε να επιστρέψεις στην Πατρίδα. Εκεί ισοπέδωσαν τα πάντα - Γλώσσα - Παιδεία- Οικογένεια - Θρησκεία και κάνουν μνημόσυνα οι Κομμουνι-

Μάχιμοι, ένοπλες δυνάμεις και Σώματα Ασφαλείας νεκροί 3489.

Τραυματίες άγνωστος αριθμός.

Άμαχοι που σφαγιάστηκαν ή πέθαναν από τις κακουχίες 56.373.

ΕΑΜ-ΕΛΑΣ μάχιμοι και άμαχοι νεκροί 5.200.

Τραυματίες 8.500.

Γιατί όλα αυτά κ. Μητρόπουλε;

Όταν πήρατε τα όπλα από τους Γερμανούς για να τους αφήσετε να φύγουν ανενόχλητοι τα στρέψατε κατά των ελληνικών Ανταρτικών Ε-

*Ο "Κόσμος" ευχαριστεί
όλους τους αναγνώστες
που με τις επιστολές τους
κρατούν ζωντανό τον διάλογο
ανάμεσα στην ελληνική παροικία
και έρχεται σε όλους
Καλά Χριστούγεννα
και ευοχισμένο το νέο έτος.*

Γράμμα στον Άγιο Βασίλη

Αγαπητέ Άγιε Βασίλη χρόνια πολλά. Ήταν πολύ όμορφο να σε πιστεύουμε. Ήταν στη φαντασία, ήταν στο όνειρο ή στους μύθους ή και λίγο στην πραγματικότητα.

Δεν είμαι μικρό παιδί. Είμαι γιαγιά. Στα χρόνια τα δικά μου πιστεύαμε στον Άγιο Βασίλη, όχι όπως τώρα τα παιδιά αλλά δεν είχαμε καν σκεφτεί να σου στέλναμε γράμμα και να σου ζητούσαμε δώρα. Εγώ κάτι θα σου ζητήσω, κάτι που δεν κοστίζει τίποτα, ούτε χρήματα, ούτε ένα δολλάριο. Αλλά έχουν τόση αξία που δεν συγκρίνονται ούτε με όλο το χρυσάφι του κόσμου.

Μπορείς να μας φέρεις έστω και λίγη αγάπη, συμπόνια, ανθρωπιά, καλοσύνη, στοργή, ενδιαφέρον για το συνάνθρωπο. Τί λες, μπορείς; Δεν κοστίζουν τίποτα, αλλά έχουν τόση αξία. Για εσένα κάπου μπορεί μέσα στην καρδιά μας να σε πιστεύουμε γιατί το θέλουμε.

Αλλά αυτά έχουνε μείνει στη φαντασία μας.

**Με εκτίμηση
Αιμιλία - μια ρομαντική
Καλά Χριστούγεννα και Καλή χρονιά**

ΚΟΣΜΕ ΔΕΞΟΥ ΤΙΣ ΕΥΧΕΣ ΜΟΥ

Ήσουν μικρός και άπειρος, στα χέρια μου σε πήρα, σε κοίταξα, σε διάβασα, και σαν παιδί σε χάρειψα, δειλά, δειλά ξεκίνησες κι ανέβηκες ψηλά, γιατί σε υποστηρίξαμε, γιατί σε προτιμήσαμε, γιατί σε εμπιστευθήκαμε, στα ξένα που βρεθήκαμε, έγινες φίλος, τακτικός, για κάθε σπίτι ελληνικό.

(ΚΟΣΜΕ) για σένα έγραψα, πολλά σου αφιέρωσα, μέσα στις δυσκολίες μου, ποτέ μου δεν σε ξέχασα. Όπου βρεθώ κι όπου κι αν ζω, προσμένω και σε καρτερώ, όπως η μάνα το παιδί που περιμένει απ'το σχολειό. Σε αυτά τα χρόνια ΚΟΣΜΕ δοκίμασες πολλά, όμως δεν σ'αρνηθήκαμε και δίπλα σου σταθήκαμε. Γί'αυτό και συ να μην ξεχνάς, τους φίλους να προτιμάς. Του αναγνώστη η αξία έχει μεγάλη σημασία.

Και πάλι θα σου ευχηθώ ΚΟΣΜΕ να τα χιλιάσεις τους φίλους που σε προτιμούν και συ να μην ξεχάσεις.

*Με τις ευχαριστίες πάντα για όλους σας
Καλές γιορτές και καλή χρονιά*

Η παλιά αναγνώστρια Εύα Βενέτη